

Arrest

nr. 125 331 van 10 juni 2014
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: 1. X

2. X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 19 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2014 (zaak nr. X).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op 19 maart 2014 heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing (zaak nr. X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 22 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) worden de beroepen nr. 148 918 en nr. 149 821 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer 149 821. Bij brief van 4 april 2014 liet

advocaat Vrijens ook weten aan de Raad aangezocht te zijn om de belangen van verzoeker verder te behartigen in opvolging van advocaat Dimonekene-Vanneste.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer 148 918.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ghanees staatsburger te zijn van Ashanti afkomst. U werd op 2 januari 1963 geboren in het dorp Abira. U was de jongste in het gezin en had 2 oudere broers. Uw vader was de 'chief priest' in het dorp. Het betreft een belangrijke titel die van vader op zoon doorgegeven wordt. Tijdens uw jeugd leerde u op school over het christendom, een religie die niet te combineren valt met het traditionele geloof van uw vader. U raakte geïnteresseerd in deze religie en begon naar de kerk in uw dorp te gaan. Als uw vader ontdekte dat u naar de kerk geweest was, sloot hij u zonder eten op in uw kamer. Op uw 17e werd u door uw ouders naar de 10 kilometer verder gelegen stad Kumasi gestuurd om er uw secundair onderwijs verder te zetten. U raakte echter verder geïnteresseerd in het christendom en besloot in Kumasi te blijven en de contacten met uw ouders te verbreken. Omdat u bijgevolg geen geld meer had, besloot u met school te kappen en begon u als verkoper te werken. Op 26 december 1996 trouwde u met (A.G.V.). Samen kregen jullie een zoon en een dochter. Samen met uw vrouw opende u een schoenenwinkel. U ging als vrijwilliger aan de slag bij een christelijke welzijnsorganisatie. Zij zagen uw interesse in het christendom en steunden u financieel om een priesteropleiding te volgen. In 2001 haalde u uw diploma in de bijbelstudies en werd u tot priester gewijd. U werd priester in Kumasi. Op 10 februari 2010 overleed uw vader. Uw moeder overleed korte tijd later, op 15 april 2010. Zoals afgesproken nam uw oudste broer (K.K.) de taak als 'chief priest' van het schrijn over van uw vader. Uw oudste broer overleed echter op 25 december 2012. Op zijn begrafenis werd uw andere broer (K.D.) aangesteld als zijn opvolger als 'chief priest'. U kreeg het bericht dat u zich moest klaarhouden om 'chief priest' te worden indien uw broer iets zou overkomen, ook al wist men dat u een christelijk priester was en dat u geen traditionele 'chief priest' wilde worden. Uw broer wilde ook geen 'chief priest' worden, maar ze dwongen hem. Op 4 augustus 2013 kreeg u bericht dat (K.D.) ook overleden was. Volgens u werd hij gedood door de dorpelingen omdat hij geen 'chief priest' wilde zijn.

U keerde terug naar het dorp en na de begrafenis van uw broer werd u bij de dorpsoudsten geroepen en de functie van 'chief priest' werd u aangeboden. U besepte dat u niet kon weigeren, stemde toen, maar vroeg tijd om u voor te bereiden. U kreeg 6 dagen tijd en keerde terug naar uw woonplaats Kumasi. U bleef echter in Kumasi en keerde niet meer terug naar het dorp. Op 25 augustus 2013 kwamen krijgers uit het dorp echter naar Kumasi om u op te halen. Ze verwondden u, maar u kon ontsnappen. U vluchtte naar de hoofdstad Accra waar u onderdook. Uw vrouw liet u intussen weten dat ze lastig gevallen werd door de dorpelingen en dat zij u bleven zoeken. Uw vrouw deed aangifte bij de politie en vervoegde u op 15 oktober 2013 in Accra. Jullie dachten veilig te zijn en wilden een nieuw leven beginnen in Accra. Op een dag ontmoetten jullie een vrouw uit uw geboortedorp die jullie wilde helpen om een winkel te vinden. Vermoedelijk gaf zij uw onderduikadres door aan de dorpelingen. Op 5 november 2013 vertelde uw vrouw dat dorpelingen aan uw huis in Accra stonden, oorlogsliederen zongen en zegden dat ze de priester gevonden hadden. Jullie doken onder in een ander huis, maar u besloot toen dat u geen andere keuze dan het land te verlaten. Op 6 december 2013 verliet u Ghana, per vliegtuig. De volgende dag kwam u in België aan. Op 9 december 2013 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een stemkaart, een lidkaart van een NGO en 2 foto's van activiteiten met deze NGO, een partijkaart, uw diploma in de bijbelstudie, 2 certificaten van een priesterwijding, de registratie, belastingsaangifte en 2 foto's van uw schoenenwinkel, een foto van uw oproeping bij de dorpsoudsten, een kopie van een brief van de politie en een kopie van een dagvaarding door de politie.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart de dorpingen van uw geboortedorp Abira te vrezen omdat u weigerde uw broer op te volgen als 'chief priest' in het dorp (gehoor CGVS, p.7,8). Volgende opmerkingen moeten hierbij gemaakt worden.

Om te beginnen slaagt u er niet om aannemelijk te maken waarom de ouderen uit uw geboortedorp u als de volgende 'chief priest' zouden willen. U verklaarde immers dat u niet geaccepteerd werd door de dorpingen. Om te beginnen omdat u hen lange tijd geleden de rug toegekeerd had (gehoor CGVS, p.13). In 1980, toen u 17 jaar oud was, had u het dorp verlaten en sindsdien was u maar een paar keer naar het dorp teruggekeerd (gehoor CGVS, p.9). Van 1980 tot het overlijden van uw vader in 2010, gedurende 30 jaar, bent u slechts 1 keer in het dorp geweest, voor een kort bezoek, namelijk na uw priesterwijding in 2001 (gehoor CGVS, p.9). Daarom was u ook niet voorbereid op de functie van 'chief priest'. Uw vader leidde u en uw broers immers op om later 'chief priest' te worden en leerde hen de kneepjes van het vak. Net daarom had u besloten het dorp te verlaten toen u viel voor het christendom (gehoor CGVS, p.13). Een tweede reden waarom u niet geaccepteerd werd door de dorpingen was omdat u ervoor gekozen had om christen te worden. Het hele dorp werd immers gedomineerd door traditionele 'fetish' godsdienst en de 'chief priest' paste deze traditionele godsdienst toe. Het christendom is volgens u tegengesteld aan deze traditionele religie (gehoor CGVS, p.8,11,13). Alle dorpingen waren ook op de hoogte van het feit dat u een christelijke pastoor geworden was (gehoor CGVS, p.7,9). Verder had u aan de dorpsoudsten kenbaar gemaakt dat u helemaal geen 'chief priest' wilde worden (gehoor CGVS, p.7). Samengevat wilde u absoluut geen 'chief priest' worden en werd u ook niet geaccepteerd door de dorpingen omdat u 32 jaar geleden het dorp verlaten had en omdat u christen en zelfs pastoor geworden was, terwijl het hele dorp een traditionele religie aanhangt en de 'chief priest' net de spirituele leider van het dorp in deze traditionele godsdienst is (gehoor CGVS, p.8). Het komt bijgevolg totaal ongeloofwaardig over dat de dorpsoudsten van Abira per se zouden willen dat u de volgende 'chief priest' wordt.

Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u dat de traditie het zo wilde omdat u de laatste overlevende zoon van uw vader was en er op geen enkele manier van deze traditie afgeweken kan worden (gehoor CGVS, p.9,11). Wanneer geopperd werd of het niet mogelijk zou zijn om een contract op te stellen waarin u afstand doet van de positie van 'chief priest' antwoordt u enkel dat dit niet mogelijk is (gehoor CGVS, p.14). Daarna werd u gevraagd wie de volgende 'chief priest' zal worden aangezien u het land hebt verlaten en uw enige zoon Louis momenteel 13 jaar oud is, terwijl u vertelde dat de traditie voorschrijft dat men pas vanaf 17-jarige leeftijd 'chief priest' kan worden. (gehoor CGVS, p.3,10,12). U antwoordde dat het aan de dorpsoudsten is om hierover te beslissen en dat ze iemand anders kunnen aanstellen totdat uw zoon 17 jaar oud is. U suggereert dat ze bijvoorbeeld de broer van uw vader kunnen aanspreken. Deze broer van uw vader, uw oom, woont bovendien in het dorp Abira en hij heeft veel zonen. Wanneer u gevraagd werd of uw oom of één van zijn zonen de taak van 'chief priest' zouden willen opnemen, antwoordt u dat het aan hen is om hierover te beslissen, maar dat het een belangrijke positie betreft en dat veel mensen die positie willen. Op de vraag of de dorpsoudsten dan niet meteen naar uw oom konden gaan, in plaats van u, een onwillige christelijke priester aan te stellen als traditionele 'chief priest', antwoordt u dat dit niet mogelijk is omdat u of uw zoon dan later de positie van 'chief priest' zouden kunnen opeisen (gehoor CGVS, p.12). Gegeven het feit dat u absoluut geen 'chief priest' wilde worden, is het opmerkelijk dat u enkel blijft hameren op de 'bestaande en onveranderlijke traditie' en dat u geen pogingen ondernomen hebt om voor het bestaande opvolgingsprobleem een oplossing te zoeken die alle partijen tevreden stemde, door bijvoorbeeld op papier te laten zetten dat u, uw zoon en al uw toekomstige nakomelingen afstand doen van deze aanspraak op de functie van 'chief priest' of door te polsen bij uw oom of zijn zonen of zijn de functie van 'chief priest' wilden opnemen. Gegeven het feit dat het een belangrijke prestigieuze positie betreft en uw oom nog in het dorp woonde (gehoor CGVS, p.12) zou dit een oplossingen kunnen zijn die alle partijen tevreden stemde, zowel u en uw familie, uw oom en zijn familie als de dorpsoudsten. Het feit dat u geen aandacht had voor het zoeken van een oplossing voor deze kwestie, maar enkel blijft herhalen dat de traditie het zo wilde en er op geen enkele manier van deze traditie afgeweken kan worden (gehoor CGVS, p.9,11) doet afbreuk aan de doorleefdheid en geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U verklaart ook dat u denkt dat de dorpingen u enkel wilden aanstellen als 'chief priest' omdat ze u dan konden doden en de positie van 'chief priest' op die manier terug vacant werd. U zegt ook dat uw broer (K.D.) eigenlijk ook geen 'chief priest' wilde worden en dat ze hem daarom gedood hebben. Hierbij moeten heel wat kanttekeningen geplaatst worden (gehoor CGVS, p.9,11,13).

Ten eerste komt het bevreemdend over dat de dorpingen achtereenvolgens 2 personen zouden aanstellen als 'chief priest', namelijk u en uw broer (K.D.), enkel omdat ze hen willen doden om zo de functie van 'chief priest' terug vacant te maken. Men kan immers veronderstellen dat, als ze jullie

echt zouden willen doden, het niet per se nodig is om jullie daarvoor eerst de titel van 'chief priest' te geven.

Ten tweede verklaarde u dat uw broer (K.D.) op 25 december 2012 als 'chief priest' aangesteld werd en hij op 4 augustus 2013 overleden is (gehoor CGVS, p.7). Als de dorpingen uw broer enkel aanstelden als 'chief priest' omdat ze hem uit de weg wilden ruimen, is het opvallend dat ze 7 maanden zouden wachten voor deze plannen tot uitvoering te brengen en uw broer 7 maanden 'chief priest' zouden laten zijn.

Ten derde maakt u niet aannemelijk dat uw broer (K.D.) vermoord zou zijn. Om te beginnen verklaarde u in het begin van het gehoor dat hij overleed na een korte ziekte toen u expliciet gevraagd werd naar zijn doodsoorzaak. Op het moment dat u uitgebreid uitlegde waarom u Ghana verlaten hebt, verklaarde u opnieuw dat uw broer overleden was na een korte ziekte (gehoor CGVS, p.3,7). Bijgevolg overtuigt u niet waar u later plots stelde dat hij vermoord werd door de dorpingen (gehoor CGVS, p.9). Wanneer u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid, antwoordde u "eerst zei ik: een korte ziekte, maar als ik goed nadenk over de omstandigheden dan denk ik dat ze hem misschien vergiftigd hebben, waardoor hij ziek werd en dood ging, maar ik heb geen bewijs" (gehoor CGVS, p.11). Het feit dat u uw verklaringen aanpast tijdens het gehoor doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien legt u geen overlijdensakte neer en berust uw stelling dat uw broer vermoord werd enkel op uw vermoedens en hebt u geen concrete aanwijzingen om dit vermoeden hard te maken. U zegt zelf dat u denkt dat hij gedood werd, maar geen bewijzen hebt (gehoor CGVS, p.9,11,14).

Ten vierde komt het weinig aannemelijk over dat uw broer (K.D.) in het dorp Abira zou blijven wonen als hij geen 'chief priest' wilde worden. U zegt dat hij soms bij u op bezoek kwam, dat u hem over het christendom leerde en dat hij er ook van begon te houden. Volgens u had hij echter geen andere optie dan in het dorp te blijven omdat hij er opgroeide en er alles had (gehoor CGVS, p.13). Hiermee overtuigt u niet. Aangezien uw broer 'van het christendom begon te houden' en geen chief priest wilde worden, is het weinig aannemelijk dat hij in het dorp zou blijven wonen, enkel omdat hij er opgroeide en er alles had. Bovendien werd uw oudste broer (K.K.) op 10 februari 2010 aangesteld als 'chief priest' en wist uw broer (K.D.) dat hij –als tweede oudste broer- de volgende was die zijn broer zou moeten opvolgen. Dat hij nog bijna 3 jaar, tot 25 december 2012, zou wachten om het dorp te verlaten, komt niet aannemelijk over.

U verklaart dat de traditie van het dorp Abira voorschrijft dat de oudste zoon steeds de vader opvolgt als 'chief priest'. U hebt één zoon, Louis, die momenteel 13 jaar oud is. U vertelt verder dat de traditie voorschrijft dat men pas vanaf 17-jarige leeftijd 'chief priest' kan worden. In gevallen waar de zoon aangesteld dient te worden, maar nog geen 17 jaar is, neemt iemand anders voorlopig de functie van 'chief-priest' over, bijvoorbeeld de broer van de vader. Intussen wordt de minderjarige zoon klaargestoomd voor zijn toekomstige functie. Wanneer de zoon uiteindelijk 17 jaar wordt, wordt hij alsnog aangesteld als de nieuwe 'chief priest' (gehoor CGVS, p.3,10,12). **Gegeven deze door u aangereikte informatie over de traditie over de opvolging van de chief priest in het dorp, valt het zeer opmerkelijk te noemen dat uw vrouw en uw kinderen na uw vertrek uit Ghana vanuit Accra terugkeerden naar uw woonplaats Kumasi** (gehoor CGVS, p.10). Kumasi ligt immers op amper 10 kilometer van het dorp Abira (gehoor CGVS, p.4) en u verklaarde dat u er weggevlucht bent omdat u gedwongen opvolging als chief priest in Abira vreesde. Dat u en uw vrouw uw zoon zouden laten terugkeren naar Kumasi bevestigt de ongeloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees voor gedwongen opvolging als 'chief priest' in het dorp Abira. Wanneer u hiernaar gevraagd werd, antwoordde u enkel dat uw vrouw en kinderen er nu met rust gelaten worden (gehoor CGVS, p. 10). Dergelijke zaken ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaarde vrees voor gedwongen opvolging als 'chief priest'.

Verder kan opgemerkt worden dat het opvallend is dat uw vader en moeder en 2 broers allen op zo'n korte tijdspanne zouden overleden zijn, namelijk respectievelijk op 10 februari 2010, 15 april 2010, 25 december 2012 en 4 augustus 2013 (gehoor CGVS, p.3). Ondanks het feit dat u heel wat documenten neerlegt bij het CGVS, legde u geen enkele overlijdensakte van hen neer (gehoor CGVS p.5,6,14). U weet ook weinig te vertellen over de doodsoorzaken. U zegt enkel dat uw vader ziek werd, uw moeder ziek werd, uw oudste broer overleed in een auto-ongeluk en uw andere broer overleed na een korte ziekte. Zo weet u niets meer te zeggen over de oorzaak van het overlijden van uw vader. U hebt er zelfs niet naar gevraagd (gehoor CGVS, p.3). Uw verklaringen over de snelle opeenvolging van overlijdens van al uw familieleden komen niet zo aannemelijk over.

Uit al het voorgaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u gedwongen werd uw broer als 'chief priest' op te volgen na diens dood. Bijgevolg kan u bezwaarlijk stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat de door u neergelegde documenten betreft: uw stemkaart geeft informatie over uw identiteit en nationaliteit, zaken die hier niet meteen betwist worden. De lidkaart van de organisatie 'Helping street children/vulnerable', 2 foto's van activiteiten met deze organisatie en een partijkaart, geven verdere persoonlijke informatie, maar voegen geen informatie toe betreffende uw asielrelaas. Hetzelfde kan gezegd worden over de registratie, belastingsaangifte en foto's van uw schoenenwinkel. Deze zaken geven louter informatie over uw professionele activiteiten. Uw diploma in de bijbelstudies uit 2001 en 2 certificaten van een priesterwijding, uit 2001 en 2013, geven informatie over uw opleiding en wijding als priester, zaken die hier niet in twijfel getrokken worden. Vervolgens legt u een foto neer waarop, volgens uw verklaringen, te zien is hoe u bij de dorpsoudsten en de chieft van Abira geroepen werd en gevraagd werd om u klaar te houden om 'chieft priester' te worden (gehoor CGVS, p.5). Echter, uw voorstelling van de feiten valt niet zomaar af te leiden uit deze foto. Uit deze foto valt niet af te leiden wie deze personen zijn, waar de foto genomen werd en wat deze personen met u besproken hebben. Deze foto bevat geen aanwijzing voor uw aangehaalde problemen met de dorpelingen van Abira.

Betreffende de neergelegde kopies van een brief van de politie en een dagvaarding door de politie moet opgemerkt worden dat gekopieerde documenten slechts een relatieve bewijswaarde hebben. Zij zijn immers gemakkelijk via knip- en plakwerk te vervalsen. Verder blijkt uit informatie van het CGVS (die toegevoegd werd aan het dossier) dat corruptie nog vaak voorkomt in Ghana, en zeker ook bij de politie. Het is dus mogelijk om er tegen betaling documenten te verkrijgen. Verder is het opvallend dat u verklaarde dat u sinds augustus en uw vrouw sinds 15 oktober ondergedoken leefde in Accra, maar dat uw vrouw op 24 november na een telefoontje van de politie terugkeerde naar Kumasi om er bij de politie een brief op te halen (gehoor CGVS, p.7,8,10). Het feit dat uw vrouw even over en weer reisde naar Kumasi om een brief op te halen bij de politie, doet afbreuk aan uw voorstelling van de feiten dat jullie in gevaar waren in Kumasi en ondergedoken dienden te leven in Accra. Tenslotte hebben neergelegde documenten enkel een toegevoegde waarde als ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. De door u neergelegde brieven van de politie vormen dan ook geen bewijs van de door u aangehaalde problemen met de dorpelingen in Abira. U legde tenslotte geen documenten neer die ons toelaten uw reisweg te controleren.

C. Conclusie Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de motiverings- en zorgvuldigheidsverplichting, alsook op een "[m]anifeste beoordelingsfout".

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"1.

Verzoeker is van oordeel dat geenszins door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op een afdoende manier werd onderzocht of verzoeker om redenen omschreven in de Vluchtelingenconventie bij een terugkeer naar Ghana vervolging riskeert of een reëel risico loopt op het lijden van een ernstige schade zonder dat hij hierbij beroep zal kunnen doen op de bescherming van de Ghanese autoriteiten.

2.

Dat Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen weigert geloof te hechten aan verzoekers verklaringen.

Dat verzoeker in eerste instantie opmerkt dat de beslissing in hoofdzaak gesteund wordt op subjectieve opmerkingen van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (uw verklaringen zijn niet aannemelijk, het komt bevreemdend over, ...).

Dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geen rekening hield met het feit dat verzoeker afkomstig is van Ghana en dat zijn asielrelaas zich ook in Ghana afspeelt.

Dat dient te worden opgemerkt dat de realiteit, normen, .. in Afrika totaal verschillend zijn dan West-Europa en feiten, welke alhier voor onmogelijk worden gehouden, in het Afrikaanse continent wel absoluut mogelijk kunnen zijn.

3.

Dat verzoeker wel degelijk een omstandig en geloofwaardig asielrelaas heeft uiteengezet (gestaafd met talrijke bewijsstukken).

Dat verzoeker tevens verklaard heeft dat hij onmogelijk de bescherming kan invoeren van de Ghanese autoriteiten gezien de tradities waarboven in Ghana sterk het hand wordt gehouden.

Dat verzoeker verwijst dienaangaande naar het rapport van het "U.S. Department of State, "Ghana Country Report on Human Rights Practices for 2013" waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat straffeloosheid, nalatigheid en corruptie een groot probleem is en blijft in Ghana :

"....Police brutality, corruption, negligence, and impunity were problems. There were delays in prosecuting suspects, rumors of police collaboration with criminals, and widespread perception of police ineptitude during the year. There were credible reports that police extorted money by acting as private debt collectors, setting up illegal checkpoints, and arresting citizens in exchange for bribes from disgruntled business associates of those detained. Low salaries, which were sometimes not paid on time, contributed to police corruption. Three years after the government increased police salaries under the Single Spine Salary Structure, its success in reducing corruption was unclear...." (cf. Section 1. Respect for the Integrity of the Person, Including Freedom from, d. Arbitrary Arrest or Detention Role of the Police and Security Apparatus).

4.

Verder merkt verzoeker op dat door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geenszins heeft rekening gehouden met alle door verzoeker neergelegde bewijsstukken.

Zo heeft verzoeker ter staving van zijn asielrelaas de overlijdensakten neergelegd van zijn ouders en van zijn oudste broer, Kwame Kissi (cf. stuk 2).

Dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft nagelaten rekening te houden met voormelde bewijsstukken en te motiveren waarom deze niet kunnen worden aanvaard als bewijs van verzoekers asielrelaas.

Dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout en van schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de zorgvuldigheids- en de motiveringsplicht.

5.

Tenslotte merkt verzoeker op dat door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen evenmin op een afdoende gemotiveerd wordt waarom geen geloof kan gehecht worden aan de door verzoekers neergelegde bewijsstukken.

Door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd echter nagelaten een authenticiteitsonderzoek van voormelde bewijsstukken in te stellen.

Dat een eenvoudige verwijzing naar het feit dat in Ghana het mogelijk is om bewijsstukken via betaling te verkrijgen geenszins als een afdoende motivering kan beschouwd worden.

Dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geenszins op een afdoende manier heeft gemotiveerd waarom met de door verzoekers neergelegde bewijsstukken geen rekening kan worden gehouden bij de beoordeling van verzoekers asielrelaas.

Dat in casu sprake is van schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting en de motiveringsplicht.

6.

Dat uit de bestreden beslissing geenszins duidelijk blijkt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzoekers asielaanvraag op een afdoende manier heeft getoetst aan de art. 48/3 en art. 48/4 van de Vreemdelingenwet, aan de Vluchtelingenconventie van Genève en aan het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens."

3.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift kopieën van de overlijdensakten van zijn ouders en van zijn oudste broer (stuk 2).

3.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

3.3.1. De Raad merkt op dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België bijbrengt, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Wat betreft de overlijdensakten van zijn ouders en zijn oudste broer die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt (stuk 2), dient opgemerkt dat het slechts kopieën betreft, die door knip- en plakwerk gemakkelijk te manipuleren zijn. Daarenboven blijkt uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie'), alsook uit de informatie waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst dat de Ghanese autoriteiten in hoge mate corrupt zijn, waardoor documenten gemakkelijk tegen betaling bekomen kunnen worden. Bovendien hebben documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen ondersteund worden, *quod non in casu* (zie *infra*). Tevens dient opgemerkt dat op de overlijdensakte van verzoekers vader vermeld staat dat zijn dood gemeld werd door (J.O.B.), die de zoon van de overledene zou zijn, en op de overlijdensakte van verzoekers moeder staat vermeld dat haar dood gemeld werd door (A.B.), die tevens de zoon van de overledene zou zijn, terwijl verzoeker verklaarde dat hij slechts twee broers had, (K.K.) en (K.D.), en nergens sprake is van nog andere kinderen van zijn ouders (gehoorverslag CGVS, p. 3). Hierdoor wordt nog verder afbreuk gedaan aan de bewijswaarde van deze overlijdensakten. Eveneens dient opgemerkt dat verzoeker nog steeds geen overlijdensakte bijbrengt van zijn overleden broer (K.D.)

De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) hij niet aannemelijk maakt dat de ouderen uit zijn geboortedorp hem als de volgende "chief priest" zouden willen daar hij niet geaccepteerd werd door de dorpelingen, (ii) hij voortdurend blijft hameren op de 'bestaande en onveranderlijke traditie' zonder een poging te ondernemen om voor het bestaande opvolgingsprobleem een oplossing te zoeken die alle partijen tevreden stemt, (iii) hij stelt dat de dorpelingen hem enkel als "chief priest" wilden aanstellen om hem te doden zodat de positie van "chief priest" terug vacant wordt, terwijl (a) verondersteld kan worden dat men hem en zijn broer (K.D.) niet per se eerst de titel van "chief priest" hoeft te geven wanneer men hen per se zou willen doden, (b) zijn broer (K.D.) eerst zeven maanden "chief priest" was alvorens hij gedood zou zijn, (c) hij zijn verklaringen met betrekking tot de doodsoorzaak van zijn broer (K.D.) in de loop van het gehoor wijzigde en (d) het niet aannemelijk is dat zijn broer (K.D.) in het dorp Ariba zou blijven wonen enkel omdat hij er opgroeide en er alles had, (iv) zijn vrouw en kinderen na zijn vertrek uit Ghana terugkeerden naar Kumasi, op amper tien kilometer van het dorp Ariba en zijn vrouw en kinderen nu met rust gelaten worden, (v) het niet zo aannemelijk overkomt dat zijn vader, zijn moeder en zijn beide broers allen op zo'n korte tijdspanne overleden zouden zijn en (vi) de door hem neergelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

In onderhavig verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande voldoet verzoekers asielrelaas niet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers 148 918 en 149 821 worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer 148 918.

Artikel 3

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS